

РЕШЕНИЕ

№ 2119

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Иванов, като разгледа дело номер **2844** по описа за **2010** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. И., представлявана от началника инж. Л 3, срещу РЕШЕНИЕ от 15.01.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав, постановено по гр. дело № 44650/2008г.

В жалбата са въведени основания за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и без да бъдат преценени цялостно събраните по делото доказателства. Касаторът твърди, че първоинстанционният съд неправилно и необосновано е приел, че административния акт е постановен при липса на мотива, след като същият е мотивиран с обстоятелството, че процесната земя попада под разпоредбата на чл. 24 от ЗСПЗЗ, който не позволява реална реституция на земята. Възражава се също така, че е несъстоятелен извода на СРС, че в

конкретния казус е приложима действащата редакция на разпоредбата на чл. 47 от ППЗСПЗЗ, както и че е следвало да бъде осъществено едно междинно административно производство преди издаването на оспорения административен акт. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 15.01.2010г. на СРС, ГО, 25 състав по гр. дело № 44650/2008г. и реши спора по същество, като отхвърли жалбата и откаже да възстанови правото на собственост върху процесния недвижим имот в стари реални граници, ведно със законните последици.

Ответникът – М. К. С. – не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 15.01.2010г., постановено по гр. дело № 44650/2008г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав е ОТМЕНИЛ по жалба на М. К. С. РЕШЕНИЕ № 106Б от 29.10.2008г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Н. И.” в частта му, с която е отказано възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на признато правото на собственост на наследници на Е Н К по преписка по заявление вх. № 1434/10.10.2008 г. на следния имот: нива с площ от 21.000 дка, находяща се в землището на Бенковски, в местността “Барата”, съставляващ част от имот пл. № 219 от картата на възстановената собственост на землището Бенковски.

В мотивите на съдебното решение е прието, че в обжалваното решение на О. - Н. И. не са посочени фактическите и правни основания за неговото издаване, не са изложени достатъчен обем от конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се обоснове за коя точно хипотеза на чл. 24 от ЗСПЗЗ се касае, както и не става ясно дали преди постановяване на административния акт е проведено междинното производство по чл. 47 от ППЗСПЗЗ.

Настоящата инстанция възприема изводите на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав, че обжалваният индивидуален административен акт в оспорената си част е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен. Правилно първоинстанционният съд е приел, че при постановяване на атакуваното

решение на О. – Н. И. е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се липса на фактически и правни основания за издаването му – нарушена е императивната разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Нормата е императивна и нейното неспазване води до незаконосъобразност на същия. Изискването за мотивиране на административните актове обезпечава правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за защита. Ето защо неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна.

В раздел II на оспореното решение № 106Б от 29.10.2008 г. на О. – Н. И., единствено е посочено, че правото на собственост не се възстановява, тъй като имотът е предоставен за ползване по чл. 24 от ЗСПЗЗ на ИАСАС. Това, както правилно е отбелязъл и първоинстанционният съд, не е достатъчно нито за да се установи процесния случай в коя от хипотезите на чл. 24 от ЗСПЗЗ попада, нито индивидуализира акта, въз основа на който е предоставен имота на ИАСАС. От друга страна, видно от приложената по делото заповед № УЗ-00-34/29.07.1992 г. на министъра на селскостопанското развитие, земеползването и възстановяването на поземлената собственост /към която липсва графична част/, на Опитното поле за грундов контрол – гр. С. се предоставят за ползване 170 дка в м. „Петте могили”, а процесната нива е в размер на 21.000 дка в м. „Барата”, т. е. не става ясно това ли е заповедта, въз основа на която процесния недвижим имот е предоставен на ИАСАС и касае ли тя точно този имот. В тази връзка следва да се има предвид, че в производството по съдебен контрол върху административния акт се проверява дали изложените фактически основания отговарят на действителното фактическо положение и съответства ли на тях посоченото правно основание. Немотивирането на административния акт лишава съда от възможността да прецени дали актът е издаден в съответствие с целта на закона и при неговото правилно приложение, поради което актът е незаконосъобразен. Както е прието в задължителното за настоящата съдебна инстанция Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004г. по адм. дело № ТР-4/2002г. на ОСС на ВАС необходимостта и задължителността на излагането на мотиви при издаването на административния акт предоставя възможност на неговия адресат, както и на заинтересованите лица, да се запознаят с фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. В този смисъл следва да се има предвид, че задължително условие за законосъобразност на административния акт е той да бъде мотивиран, като не излагането на мотиви от административния орган е

основание за неговата отмяна, като незаконосъобразен.

При разглеждане на делото и при постановяване на съдебното решение СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 25 състав не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 15.01.2010г. на СРС, ГО, 25 състав по гр. дело № 44650/2008г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, *АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав* на основание чл. 221, ал.2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3 пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 15.01.2010г., постановено по гр. дело № 44650/2008г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

